

תת"ע (ירושלים) 16985-12-24 - מדינת ישראל נ' יהודה עמר

תת"ע (ירושלים) 16985-12-24 - מדינת ישראל נ' יהודה עמרשלוס ירושלים

תת"ע (ירושלים) 16985-12-24

מדינת ישראל

נגד

יהודה עמר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[19.11.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...". במקרה דנן, לא שוכנעתי כי התקיימו איזה מהתנאים המצדיקים את ביטול פסק-הדין שניתן נגד הנאשם, בהעדרו, ביום 27.10.2025.
2. מעיון בתיק עולה כי הנאשם הגיש ביום 12.01.2025 בקשה לדחיית הדיון, אליו זומן כדיון. בית המשפט נעתר לבקשתו, ובהחלטה שניתנה בו ביום הורה על דחיית הדיון ליום 27.10.2025. כן הזהיר בית המשפט את המבקש, באותה החלטה, כי עליו להתייצב לדיון במועד שנדחה, שאם לא כן יישפט בהעדרו או יוצא נגדו צו הבאה. עוד עולה מעיון בתיק בית המשפט, כי ביום 14.01.2025 הודע לנאשם טלפונית, על ידי מזכירות בית המשפט, דבר ההחלטה מיום 12.01.2025. יתר על כן, החלטה זאת אף הומצאה לו כדיון ונמסרה לידיו ביום 23.01.2025. מכאן, שבניגוד לטענתו, הייתה למבקש ידיעה בפועל אודות מועד הדיון הנדחה, חובת התייצבותו וההשלכות הצפויות מאי התייצבות.
3. יוער, כי אף אלמלא הומצאה לידי המבקש בפועל ההחלטה מיום 12.01.2025, היה מקום לזקוף לחובתו את אי ההתייצבות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) בעפ"ת (מחוזי י-ם) 75796-09-24 נאסר אלדין נ' מדינת ישראל (22.12.2024, לא פורסם): "כלל בסיסי בהליכים משפטיים הוא כי על מגיש בקשה להתעניין מה עלה בגורלה של בקשתו. המערער לא היה רשאי לשבת בחיבוק ידיים ולהמתין להודעה בדבר המועד החדש שנקבע בעקבות המסמך הרפואי שהגיש לבית משפט קמא, אלא היה עליו לטרוח, לפנות ולברר מהו המועד החדש הנקבע. משלא עשה כן, אין לו להלין אלא רק על עצמו, כפי שקבע בית משפט לתעבורה".
4. מכאן, שלא שוכנעתי בקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון.

5. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (נבו, 25.03.2018), "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה.
6. המבקש, שהעלה טענות שונות נגד דו"ח ההזמנה לדין שנמסר לו, לא צרף לבקשתו את העתק הדו"ח. מדבריו ניתן ללמוד כי הוא כופר באמינות דברי השוטר עורך הדו"ח, אולם הוא לא צרף לבקשתו כל ראיה המגלה פוטנציאל של ממש לקבלת גרסתו ולשינוי התוצאה. כמו כן, המבקש טוען כי נסיבות המקרה המתוארות בדו"ח אינן יכולות להביא להרשעתו בעבירה בה הורשע. כאמור, המבקש לא צרף לבקשתו את העתק הדו"ח. עם זאת, מהנסיבות המתוארות בכתב האישום ואף מדברי המבקש עצמו עולה כי זה ניתן בנסיבות של אכיפת אירוע תעבורתי הכרוך בהסדרת תנועה, שעה שלפי האמור המבקש, שלכאורה ביצע עבירת של נסיעה על השול, סרב להזדהות לצורך רישום הדו"ח וסרב לצאת מהרכב. מכאן, שלא מצאתי יסוד לטענת המבקש בעניין זה.
7. על כן אני קובעת כי כשל המבקש מלהוכיח כי ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.
8. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
9. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.